

ایزوگام مایع (ایزوفست پلاس)

ترکیبات ایزوفست:

در ترکیبات محصول ایزوفست شامل قیر، پلیمرهای مختلف، مواد اولیه لاستیک، حلال ۴۰۲ و الیاف و ذرات نانو اکسید منگنز و غیره و الیاف شیشه و پروپیلن وجود دارد.

خواص و ویژگی ها:

سرد اجرا بوده و نیاز به شعله و حرارت ندارد. قدرت چسبندگی در حدود ده برابر قیر خالص می باشد. تحمل دمایی +۸۵ تا -۳۵ را دارد. با کاردک، لیسه و یا ابزارهای مختلف قابل اجراست.

کاربرد ها:

ترمیم ایزوگام و قیرگونی های فرسوده، عایقکاری پشت بام ها، سرویس های بهداشتی و غیره، جایگزین ایزوگام، ایزولاسیون دیوارهای جانبی ساختمان، ایزولاسیون شیروانی های انبارها و سوله ها، ایزولاسیون کرسی چینی ساختمان و غیره استفاده می شود.

نکات اجرایی:

با کاردک، تی لاستیکی، دستگاه کنتیکس پاش روی سطح اجرا می شود حتما می بایست در دو دست اجرا گردد و ضخامت هر دست اجرا در حدود ۱.۵ میل باشد. به صورت استاندارد مقدار مصرف هر سطل ۱۶ لیتری برای حدود ۱۰ متر مربع برای یک دست اجرا با ضخامت ۱/۵ میلیمتر می باشد.

اگر جایگزین ایزوگام استفاده می شود می بایست دست اول با ایزوفست ساده و دست دوم با ایزوفست پلاس (ایزوگام مایع) اجرا شود و در محل هایی که احتمال نشست و ترک می باشد حتما از مش توری فایبرگلاس با چشمه ۴ یا ۵ میلیمتری و یا هر پارچه مقاوم دیگری برای تقویت استفاده شود.

قبل از اجرا سطح کار کاملا تمیز و عاری از هر گونه گرد و غبار و خاک و چربی شود.

محتویات ظرف ایزوفست پلاس کاملا هم زده شود و سپس اجرا گردد.

برای ترمیم ایزوگام های تپله کرده، حتما آن قسمت از ایزوگام را برداشته و زیر آن را تمیز کرده و با ریختن ایزوفست ساده دوباره لایه جدا شده را به حالت اولیه برگردانید.

برای روان تر شدن محصول در محیط های سرد، می توان محصول را با گرم کردن در محیط روباز، مواد را رقیق تر کرد و یا از حلال تینری یا بتزین استفاده کرد.

افزودن بدون کنترل حلال، احتمال آسیب رساندن به محصول را در دراز مدت در بر خواهد داشت.

توضیحات فنی:

بعد از اجرای مواد روی سطح ابتدا حلال ۴۰۲ محصول تبخیر شده و بعد از آن ترکیبات پلیمری در برابر گرمای محیط واکنش داده و زنجیره های پلیمری (بسیار) تشکیل می گردد.

زمان گیرایش، به زمانی خطاب می گردد که حلال ترکیبات در حال تبخیر شدن می باشد در این زمان محصول خیس بوده و در صورتیکه با انگشت مواد را لمس کنیم مواد به انگشت آغشته می شود.

نکته ۱، حلال ها برای تبخیر به دما و جریان هوا نیاز دارند در صورتیکه ترکیبات بصورت لایه لایه اجرا شوند و ضخامت اجرا زیاد باشد حلال لایه های زیرین محبوس شده و امکان خروج نداشته و در نتیجه لایه رویی خشک شده ولی در لایه های زیرین آن ترکیبات خیس بوده و نرم می باشد و در نتیجه زمان گیرایش طولانی و یا بی نهایت خواهد شد (اصلا خشک نمی شود).

نکته ۲، در پایان این مرحله (زمان گیرایش) سطح آب بند بوده ولی امکان تردد روی سطح نمی باشد.

زمان واکنش، به زمانی خطاب می شود که حلال تبخیر شده است و واکنش پلیمرها و مواد موثر در محصول در برابر گرمای محیط شروع شده است و زنجیره های پلیمری را تشکیل می دهد. در این شرایط با لمس مواد توسط انگشت، چسبناکی را حس خواهید کرد و هر چه واکنش تکمیل تر شود این حس کمتر و کمتر می گردد.

نکات فنی و اجرایی:

- قبل از اجرا محتویات ظرف را هم زده تا بصورت یکنواخ و یکدست شود.
 - قبل از اجرا سطح را می بایست کاملا تمیز و عاری از گرد و غبار کرد.
 - هر چه دمای محیط بیشتر باشد سرعت تبخیر و زمان واکنش محصول کمتر می شو.
 - مواد را حتما می بایست بصورت لایه لایه اجرا کرد و با ضخامت هر لایه ماکزیمم یک میلی متر بهترین عملکرد را دارد.
- (اگر ضخامت هر لایه بیشتر از یک میل شود زمان خشک شدن آن طولانی خواهد شد. اگر ضخامت اجرا در یک مرحله بیشتر از ۳ میلی متر شود بسته به دمای هوا ممکن است زمان خشک شدن بیشتر از یک ماه زمان ببرد).
- زمان خشک شدن محصول به دمای محیط کاملا وابسته است.
- (بعنوان مثال اگر دمای محیط در تابستان بیشتر از ۳۸ درجه باشد زمان خشک شدن کمتر از ۶ ساعت خواهد شد و اگر در زمستان و دمای محیط در حدود ۱۰ درجه شود زمان گیرایش در حدود سه روز و بیشتر خواهد شد و اگر دمای محیط کمتر از ۵ درجه شود محصول گیرایش نداشته و مواد همیشه تازه و خیس خواهد بود).

